

Každý z nás má z něčeho strach. Měli jsme ale někdy strach o život? A co dělá Bůh, když díky našemu strachu selhává naše víra ?

1 Král 19, 1.-18.

1 Achab oznámil Jezábele vše, co udělal Elijáš, že pobil všechny Baalovy proroky mečem.

2 Jezábel poslala k Elijášovi posla se slovy: "Ať bohové udělají, co chtějí! Zítří v tento čas naložím s tebou, jako ty jsi naložil s nimi!"

3 Když to Elijáš zjistil, vstal a odešel, aby si zachránil život. Přišel do Beer-šeby v Judsku a tam zanechal svého mládence.

4 Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: "Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové."

5 Pak pod tím keřem ulehl a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: "Vstaň a jez!"

6 Vzhlédl, a hle, v hlavách podpopelný chléb, pečený na žhavých kamenech, a láhev vody. Pojedl, napil se a opět ulehl.

7 Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: "Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!"

8 Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu.

9 Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl: "Co tu chceš, Elijáši?"

10 Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili."

11 Hospodin řekl: "Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem." A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl.

12 Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný.

13 Jakmile jej Elijáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas pravil: "Co tu chceš, Elijáši?"

14 Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili."

15 Hospodin mu řekl: "Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomažeš Chazaela za krále nad Aramem."

16 Jehúa, syna Nimšího, pomažeš za krále nad Izraelem a Elíšu, syna Šáfatova z Ábel-mechóly, pomažeš za proroka místo sebe.

17 Kdo unikne Chazaelovu meči, toho usmrtí Jehú, a kdo unikne Jehúovu meči, toho usmrtí Elíša.

18 Ale zachovám v Izraeli sedm tisíc, všechny ty, jejichž kolena nepoklekla před Baalem a jejichž ústa ho nepolíbila."

Eliáš znamená Hospodin je Bohem. Sloužil výhradně Bohu, zažil nespočet Jeho zázraků. Je zděšený, že ho čeká smrt a jeho odvaha se vytrácí a on utíká.

Strach je emoce, která nás dokáže ochromit. Koně mají na očích klapky, aby se nelekaly věcí za sebou. Nám strach také nasazuje klapky.

Eliáš utekl, ale pak si uvědomil, co udělal a odchází na poušť bez zásob. Přeje si zemřít. Pronáší modlitbu – Hospodine, vždyť nejsem lepší než ostatní, selhal jsem. Bože nezasloužím si žít. Toto je pokání. Bůh byl určitě rád, že si na něho Eliáš konečně vzpomněl a lituje. Bůh přebírá kontrolu nad situací. Posílá anděla s chlebem a vodou. Eliáš se najedl jen trochu, protože cítí, že si pomoc nezaslouží. Bůh však posílá anděla znovu s jídlem a poselstvím, že se má posilnit, protože má pro něho úkol.

Eliáš odchází. Další den ho Bůh posílá na horu Choreb. On však na ní nevystoupí, nedokáže to. Přesto mu Bůh říká, že i přes jeho selhání ho miluje.

Bůh se několikrát ptá Eliáše, co tu dělá. Poprvé odpovídá ublíženě, se sebelítostí a Bůh ho nechává. Podruhé už se nelituje, je na dně. Má strach, že je jediný, kdo v zemi věří v Boha a propadne životem. Bůh zasahuje a říká mu, že v zemi žije dalších 7tis. Věřících.

Když Eliáš utíkal, Bůh ho nechal, pouze ho chránil. Když se Eliáš snaží řešit situaci vlastními silami, Bůh pouze stojí opodál. Když se Eliáš kál, Bůh mu odpouští, navrácí síly a ujišťuje, že ho miluje a s Jeho pomocí vše zvládne.